

Nr. 11

22. maí 2016

76. árg.

Træið, plantað við áarløkir

Hann er eins og træið, plantað við áarløkir, ið aldin gevur í tøkum tíma.

Sálmur 1,3.

Menniskju í hópatali eru rótleys, og syrgiligt er at ásanna, at saman við øktum innliti fylgir økt rótloysi og ruðuleiki. Soleiðis **má** tað neyðturviliga gangast, tá ið menniskju gera seg til heimsins harra og onki vilja hava við lívsins skapara at gera. Ætlanin við lívi okkara er, at vit skulu festa rót og bera frukt. Eins og eitt træ, plantað við áarløkin, hevur móguleika at bera frísk bløð og búna frukt til rætta tíð, soleiðis hevur menniskjað, sum festir rót á røttum stað, móguleikan at fullføra lívsins ætlan. Spyrja vit Bíbliuna, hvat ið hugsað verður um við orðunum at vera plantað við áarløkin, so ljóðar svarið:

“Eydnuríkur er tann, sum.... hevur gleði sína við Harrans lóg.” Lívsins lógir verða ikki broyttar, hóast vit mótmæla, og ongin kann bróta tær uttan at koma at kenna fylgjurnar. Soleiðis eisini við Harrans lóg. Gud letur seg ikki spotta, og tann, sum vil sleppa burtur frá Gudi, má finna seg í at gerast rótleysur. Væl kann tað vera, at tilveran gerst løtt, og at ein kann vísa á vøkur úrslit. Men hvør dugur er í tí, um lívið er rótlest?

Einaferð varð tú borin oman til løkin, og træið varð plantað í mold við nógvari føðslu. Men festi træið rót? Tað er stóri spurningurin.

Vit eru borin í heim í hesum oyggjum til at inna gerning okkara her. Og til tess at liva í Guds ríki eru vit doypt. Sostatt hava vit tveir borgaraskapir - ein jarðskan og ein himmalskan. Tess meira tann krossfesti og upprisni gerst djúpi

samanhangurinn í dagliga lívi okkara, og Harrans vilji sleppur at ráða, tess størri er móguleikin fyri einum fruktargóðum heysti.

Hoyrir tú til tey rótleysu? So hoyrir tú eisini til tey heimleysu og hvíldarleysu. Og tá ert tú fátækur, hóast tú ert nokk so ríkur.

Veking

Randi Fildtved Johansen

Jóhannes doyparin segði um Jesus: “Hann skal doypa tykkum við Heilagum Anda og eldi.” Matt. 3,11. Lítið sæst hasin eldurin millum Guds fólk í dag. Hann er sloknaður í hjørtunum á mongum Guds barni.

Í Dómarabókini kapitlarnar 6 og 7 lesa vit um Gideon. Tað var so illa statt við ísraelsmonnum um hetta mundið, at teir búðu í holum uppi í fjøllunum og krógvaðu seg fyri midianitum. Hvussu er vordíð við okkum, sita vit bara og krógva okkum aftan fyri veggirnar í okkara kirkjum og missiónshúsum, ella virka vit eisini millum fólk, sum ikki seta sín fót á hesi støð?

Tað stendur um Gideon, at hann royndi at bjarga teimum seinastu kornbundunum undan midianitum. Hvussu er tað við okkum, royna vit bara at bjarga og varðveita tær fáu sálirnar, sum koma á mæti hjá okkum? Hvat við allari hinari fjøldini?

Gideon gav monnum sínum lúðrar og krukkur við kyndlum í. Tú heldur kanska, at hetta vóru nakrir heilt tilvildarligir lutir. Men tað hugsar eg ikki. Eg haldi, at hesir lutir umboða nøkur heilt ávís ting og víðurskipti. Ísraelsmenn fáa boð um at blæsa í lúðurin og rópa: “Fyri Harran og Gideon.” Blása vit nóg kraftiga í evangelii-lúðurin, og eru tað reinir og klárir tónar, sum koma út haðani, ella eru tað nøkur stamandi og ivandi lát, sum hoyrast?

Síðani fingur teir boð um at bróta krukkurnar, so eldurin í kyndlunum kundi gerast sjónligur. Eginleikin hjá eldi er tann, at hann altíð tekur seg longri og longri fram. Hann hopar ongantíð aftur eftir hæli.

Hetta er ein sterk áminning til okkara at nýta tíðina og lata eldin í hjartanum koma til sjóndar og sleppa at breiða seg longur og longri út. Vit mugu altíð flyta okkum longri og longri fram.

Paulus áminnar sín unga vin, Timoteus, og sigur: “Tess vegna minni eg teg á, at tú birtir upp at loga ta Guds náðigávu, sum er í tær...” 2. Tím. 1,6. Og tá ið eldurin breiðir seg í allar ættir, tá kemur vekingin.

Effie Campbell umsetti.

Harrin er styrki mín

Eg orki alt í honum, sum ger meg sterkan. Fil. 4,13.

Hetta er eitt bibliuorð, sum mong eru styrkt av, og sum talar til okkara, tá ið vit kenna okkum máttleys og mangla orku til at liva upp til lívsins avbjóðingar. Sum menniskju eru vit avmarkað í, hvat vit orka. Mangan standa vit framman fyri okkara egnu avmarkingum. Tað týðningarmesta í tí, sum Paulus her skrivur, eru hesi bæði smáu orðini **‘í honum’**. Hjá Paulusi var tað umráðandi at vera í Kristi. “Í mær sjálvum eri eg veikur. Men tá ið eg eri í honum - Guds soni, Jesusi Kristi – letist upp ein nýggj dimensjón av meg frá Gudi, so at Harrin verður styrkin í lívi mínum. Tað er frá honum, eg skal heinta orku mína til dagsins avbjóðingar og krøv.”

Í Dávids Sálsum mæta vit hesum sama. Hann fær mót og styrki frá Gudi. Vit menniskju kunnu lættliga fara at firnast hvønn annan. Vit ræðast dóm frá øðrum og stúra fyri ikki at verða góðkend.

Tá ið óttin soleiðis grípur um seg, koma vit burtur frá Guds ætlanum við okkum, soleiðis sum hann hevur skapað okkum hvønn einstakan. Um vit enda í eini slíkari støðu, verður í staðin mælt okkum til at venda um til Harrans og lata hann vera verndina í lívi okkara. Harrin skal vera lívs míns vernd, soleiðis at tá ið eg livi lív mítt í honum, og fái lut í hansara altvaldandi meg, so fái eg ein nýggjan samleika og nýggja styrki í honum. Um Harrin er lívs míns vernd, nýtist mær ikki at óttast nakað menniskja.

Álit

“Kastið tí ikki frá tykkum treyst (dirvi, álit) tykkara, sum hevur stóra løn!”
Hebr. 10,35.

Vit kunnu bara líta á tann, sum vit kenna. Tá veit eg, hvat ið eg kann vænta mær, tá ið eg komi í trupulleikar. Eg kenni hansara aftursvar og hansara lyndi. Tá ið eg eri sorgarbundin, grætur hann við mær. Tá ið eg eri glað, gleðist hann við mær. Soleiðis er Gud móti mær. Tá ið eg lesi Bíbliuna, komi eg at kenna hann betri og betri. Fyri meg er Hann tann, sum eg altíð kann líta á, uttan afturhald.

Tú skuldi eisini sett titt álit á Hann!

“The Kings Daughter” Effie Campbell umsetti.

Allir lutir eru hansara

Tí at frá honum og við honum og til hansara eru allir lutir.

Róm. 11, 36.

Hesi orðini eru lætt at læra, men sum tey eru djúp! Frá honum eru allir lutir. Hin størsti himnagnøtturin og minsta pu í stovu tíni, høvuðseingilin fyri Guds trúnu og hini ósjónligu smákyktini. Alt, sum vísindafólkini raka við, eru Guds hugsanir og gerningar. Ongin var ráðgevandi hansara, og ongin gav honum fyrst, at hann skuldi fáa nakað afturfyri. Latið okkum tí leita til hansara og takka honum.

Við Jesusi Kristi hevur Gud sent okkum sína ríku náði, okkum til signingar og hjálpar. Alt gott er frá Gudi, men gjøgnum Jesus. Við honum skapaði Gud heimarnar. Við honum hava vit fingið sáttargerðina. Við honum er náðin givin okkum so ríkliga. Latið okkum tí ongantíð gloyma at takka Harranum, sum veitt hevur okkum Guds náði og góðsku.

Og til Guds eru allir lutir. Alt, sum er skapað, skal bera honum heiður. Øll skulu heiðra sonin, líkasum tey heiðra Faðirin. Guds heiður er miðdepilin, og uttan um hann savnast alt. Um trúnu hansara skulu einglarnir, kirkjuliðið og skapningurin fylkjast og bera honum lov og prís:

“Verdur ert tú, Harri og Gud okkara, at fáa dýrdina og heiðurin og máttin, tí at tú hevur skapað allar lutir, og fyri vilja tíns skuld vórðu teir til og vórðu skapaðir.” (Opb. 4, 11).

t. týddi.

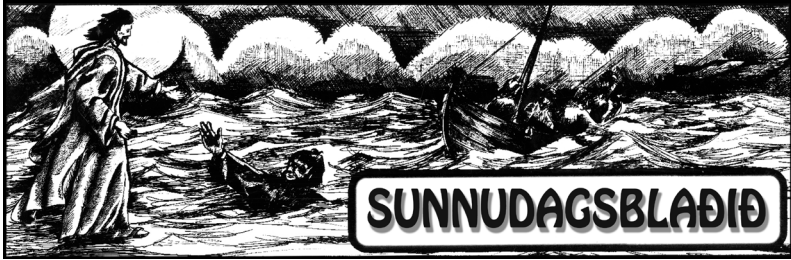
Sunnudagsblaðið er nú eisini at finna á alnetinum á føroyskum, donskum og enskum. Sigið skyldfólki og vinum í útlandum frá hesum.

Adressan er: www.jesus4all.dk

SUNNUDAGSSKÚLIN

22. mai.	Tekstur: Matt 14,22-34;	bíbliuorð: Matt. 14,27b
29. mai.	Tekstur: Luk. 5,1-11;	bíbliuorð: Matt. 4,19
5. juni.	Tekstur: Luk. 10,25-37 + Matt. 5,43-48;	bíbliuorð: Matt. 5,44

Útgevandi: Hin kirkjuliga heimamissiónin í Føroyum.
Blaðstjóri: Karl N. Hansen, Torvheggur 19, Tvøroyri.
Repro- & prent: Prenta, 35 77 74

Nr. 12

15. júní 2016

76. árg.

Guds kærleiki

Tí at eg eri fullvísur í, at hvørki lív ella deyði.... skal kunna skilja okkum frá kærleika Guds í Krist Jesusi, harra okkara.

Róm. 8, 38-39.

Við hesum orðunum endar ein av djarvastu kapitlunum í heilagu skriftunum, og vit mugu hyggja væl eftir, hvussu orðini ljóða. Har stendur **ikki**, at onki eigur at kunna forða okkum í at trúgva á Guds kærleika í Kristi. Vit vita, at mangan, ikki minst í lívsins ódnum, fær óttin vald á okkum, tí vit ikki finna nakað at krækja okkum í; trúgvinn sveik, og vit skammaðust av, at hon var so veik.

Tað vanlukkuliga er, at vit byggja á trúarviðurskifti **okkara**. Tað kunnu vit ikki, og tað skulu vit **ikki**. Tey bresta eins og tunni ísurin undir fótunum í teim avgerandi løtunum. Paulus byggir á Guds kærleika í Jesusi Kristi, og fyri honum er tann kærleikin tað mest óvikiliga av øllum. Hvat ið so hendir, hvussu hart lívið enn formar seg, og hvussu ógvisliga hjarta okkara ákærir okkum, so fer onki at kunna vika Guds kærleika.

“Bara eg kundi trúð tí!” sigur tú. “Bara eg veruliga kundi fingið fatur í tí!” – Hvørjum er tað, tú vilt hava fatur í? Eru tað kenslur ella trygdir, tú setir krav fram um? – Tú skalt gera álvara av at leita djúpari inn í orðið, sum tú einaferð í dópinum var borin inn undir. Orðið um Guds miskunnsemi og trúfesti, um ta tryggu og óbroytiligu náðina. Jesus Kristus er tann sami, hvat ið so hendir. Gud er tann sami, hvussu tað enn gongst. Í myrkasta tímanum er hann tær nær fyri at siga tær, at hann aldri sleppir tær og aldri fer frá tær.

Guds kærleiki í Kristi Jesusi, Harra okkara, er fasti grundvøllurin. Á tí grundvøllinum byggja vit skirvisligu hús okkara, hóast lívsins stormar skrykkja í tekjuna, og hóast ákæurnar frá hjarta okkara freista okkum til at missa mótið. “Eg eri fullvísur í, at grundvøllurin ikki vikast,” sigur Paulus. Hesa vissu biðja vit Gud Heilagan Anda um at geva okkum. “At aldri vit av trúargrund fetið vikast nakra stund.”

Hav tú gott treysti

Matt.9,2.

Hesi orðini hevir Harrin fimm ferðir á munni, og okkum gagnast væl at leggja okkum hesa heilsan í minni, tí tunglyndi sýgur seg mangan niður yvir okkum.

“Hav gott treysti, syndir tínar eru tær fyrigivnar.” Tann, sum kemur til Jesus í trúgv, hevir fyrigeving syndanna við blóði hansara.

“Hav gott treysti! Trúgv tín hevir frelst teg.” Eins og hin sjúka konan varð grødd, tá ið hon nam við Harran í bøn og álit, fáa vit eisini lív og kraft við at nema við hann, soleiðis sum hann í náðievnunum kemur til okkara.

“Hav gott treysti. Reis teg upp, hann rópar á teg,” og Bartimeus sprakk á fótur og kom til Jesus. Nú sat hann ikki og leit seg í kring eftir olmussu, men var ein frælsur maður undir Jesu lið.

“Í heiminum hava tit trongd; men hav gott treysti, eg havi vundið sigur á heiminum.” Er Gud við okkum, hvør kann tá vera ímóti okkum, tí at trúgv okkara er tann, sum vinnur sigur á heiminum.

Harrin stóð framman fyri Paulusi og segði: “Hav tú gott treysti, tí at eins og tú hevir vitnað um meg í Jerúsalem, soleiðis eigur tú eisini at vitna um meg í Róm.” Hava vit givið okkum í Harrans tænastu, vil hann eisini slætta vegin fyri okkum, so vit skulu uppliva, at trupulleikarnir verða javnaðir fyri okkum, tá ið teir koma.

Av tí at Harrin kann fáa okkum at líta á seg og draga okkum inn í samfelag sítt, gevur hann okkum treysti, so at hann kann hava glaðar lærusveinar í fylgi sínum.

t. týddi.

Bið um, at vekingarluft má reka inn yvir landið. *e.c. ums.*

Eg skammist ekki við gleðiboðskapin

Tí at eg skammist ekki við gleðiboðskapin, tí at hann er Guds kraft til frelsu fyri hvønn tann, sum trýr.

Róm. 1,16.

Paulus ápostul var ferðandi umboðsmaður fyri gleðiboðskapin, og hetta skammaðist hann ekki við. Men tað eru tó kristin fólk, sum skammast við Kristi gleðiboðskap. Tey gerast illa við, tá ið onkur talar um hetta, og tað er, eins og tey biðja um umbering, tí at tey trúgva gleðiboðskapinum.

Harri okkara, Jesus, er ekki fegin um hesi dirvisleysu kristnu, sum skammast við hann og gleðiboðskap hansara, og hann sigur eisini, at tann, sum ekki kennist við seg fyri menniskjum, vil hann ekki kennast við fyri himmalska Faðiri sínum.

Men Paulus skammast ekki við gleðiboðskapin, og hann grundgevir eisini fyri, hví hann ekki ger tað. Tað er, tí at gleðiboðskapurin er Guds kraft til frelsu. Gleðiboðskapurin um frelsu frelsir eisini, tá ið eitt menniskja trýr honum. Og í honum er so mikil gleði og fagnaður, at menniskjað á ongan hátt skal skammast við hann, men heldur vera errið av honum.

Tað er ápostulin eisini. Hann sigur, at hann rósar sær av gleðiboðskapinum. Hetta kanst tú eisini loyva tær, tá ið tú ert millum onnur menniskju.

t. týddi.

Profetakonur

Tá ið Jesus sum smábarn varð borin niðan í templið, stendur skrivað: ”Og har var ein profetakvinna, Anna Fanelsdóttir.” Luk. 2,36. Tað vóru 400 ár, síðani hin síðsti profeturin í Gamla Testamenti hevði virkað. Profetarøddin var tígandi í Ísrael. Men eins og profetakanan Debora gjørdist dómari í Ísrael í einari myrkari tíð, tá ið eingin leiðari var (Dóm. Kap. 4 og 5,7), soleiðis var tað eisini í hesari tíðini, har andaliga lívið lá í órókt. Tá er tað, at henda profetakanan, Anna Fanelsdóttir, stígur fram. Tá ið mannfólkini ekki kenna sína ábyrgd, reisir Gud upp kvinnur, sum hann brúkar mektiga.

Effie Campbell umsetti.

Tað er í mótbrekku, at tað gongur uppeftir. *e.c. ums.*

Skriptin

Veitst tú, at Gud elskar teg og hevur eina undurfulla ætlan fyri lívi tínum (Jer. 29,11)? Eg havi ein lítlan, men ógvuliga týðningarmiklan spurning til tín. Um tú doyði beint nú, ert tú so púra vísur í, at tú komst í Himmalin?

Kanska svarar tú: "Ja, eg havi Jesus í hjartanum. Eg eri frelstur." So er tað finasta slag.

Kanska svarar tú: "Nei" ella "Eg veit ikki."

Eg skal skundsliga siga tær, hvat ið Bíblían sigur. Hon sigur, at "Øll hava syndað, og teimum manglar Guds heiður" (Róm. 3,23), "Løn syndarinnar er deyði, men náðigáva Guds er ævigt lív í Kristi Jesusi, harra okkara" (Róm. 6,23). Bíblían sigur eisini "Hvør tann, sum ákallar navn Harrans, skal verða frelstur" (Róm. 10,13). Og sjálvandi "Hvør tann" umfatar eisini teg.

Effie Campbell umsetti.

Ein kvik tunga

“Sært tú ein mann, sum er skjótur við orðum, tá er størri vón um dáran enn um hann.” Orðt. 29,20. Um tú gevur tær stundir at fáa fatur í fakta, hevði tú fyri tað mesta talað annarleiðis. Hanna bað so inniliga um at fáa eitt barn, at høvudspresturin helt, at hon var full. Tá ið lærusveinarnir sóu Jesus koma ímóti sær, gangandi eftir vatninum, hildu teir, at hann var eitt spøkilsí. So hugsa, ella uppafur betri – bið, áðrenn tú gert eina niðurstøðu.

e.c. ums.

Sunnudagsblaðið er nú eisini at finna á alnetinum á føroyskum, donskum og enskum. Sigið skyldfólki og vinum í útlandum frá hesum.

Adressan er: www.jesus4all.dk

SUNNUDAGSSKÚLIN

5.juni.	Tekstur: Luk.10,25-37 + Matt. 5,43-48;	bíbliuorð: Matt.5,44
12.juni.	Tekstur: Jóh.13,1-17	bíbliuorð: Jóh.13,15
19.juni.	Tekstur: Mark.12,41-44;	bíbliuorð: Matt.7,7

Útgevri: Hin kirkjuliga heimamissionin í Føroyum.
Blaðstjóri: Karl N. Hansen, Torvheggur 19, Tvøroyri.
Repro- & prent: Prenta, 35 77 74